

ישועה לעמו ויעזור ויושיע ויראה לנו את כוחו ואת ידו הגדולה ב'פועל גבורות', שנוכל לראות את הגבורה

נר ב' מכוון כנגד 'עושה חדשות'

החידוש במלחמת היצר

ומאידך גיסא ענין ההתחדשות מוזכר גם אצל היצה"ר, וכדאיתא **(קידושין ל:)** 'אמר רב יצחק יצרו של אדם מתחדש עליו בכל יום שנאמר (בראשית ו, ה) רק רע כל היום'. וכביאור **רש"י** שם 'כל היום' - קרא יתירא הוא ללמדנו שכל שעות היום רעתו מתחדשת'. ועל יצה"ר זה המתחדש בכל יום נאמר (טס) 'תנא דבי ר' ישמעאל בני, אם פגע בך מגוול זה משכהו לבית המדרש'. ולפי האמור מובן, כי כיון שבביהמ"ד ישנם גם כן חידושים - חידושי תורה, אזי חידושים אלו ינצחו את חידושי היצה"ר.

החידוש בחנוכה

והנה לימי החנוכה יש שייכות מיוחדת לענין החידוש, וכדאיתא במדרש **(הוצא צמח"ס עמ"ס שנת כצ.)** 'הדודאים נתנו ריח - זה ראובן שנקרא דודאים, ועל פתחינו כל מגדים - זה מזוזה ונר חנוכה, חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך, חדשים

היום השני של חנוכה מכוון כנגד השבח של 'עושה חדשות', וכנגד יומא דיששכר, וכדכתיב (נמלכר ז, יח) 'ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר', יששכר היה כולו תורה, וכדכתיב (דברים לג, יח) 'ויששכר באהליך', וכתב **רש"י** שם בשם חז"ל 'ויששכר - הצלח בשיבת אהליך לתורה וכו', כמו שנאמר (דה"א יב, לג) ומבני יששכר יודעי בינה לעתים ראשיהם מאתים ראשי סנהדראות', עכ"ל. ובאמת 'עושה חדשות' עולה בחשבון גימטריא - **נר ב' זה** ⁷¹⁸ ³⁸¹ ²⁵⁰ ⁽¹⁰⁹⁹⁾ ⁸³⁰ יששכר' (עס המינות והכולל).

החידוש בתורה

והנה 'עושה חדשות', הוא שבח להקב"ה שהוא מחדש בטובו בכל יום ויום תמיד את כל מעשה בראשית, וגם ענינו של יששכר של לימוד התורה הוא בבחינת 'עושה חדשות', וכדאיתא בגמרא בחגיגה **(ג.)** 'אי אפשר לבית המדרש בלא חידוש', וכשאין חידוש אין זה ביהמ"ד, וענין זה קיים בכל דור ודור ואפילו בדורנו דור אחרון, שאי אפשר לבית המדרש בלא חידוש.

זה נר חנוכה דרבנן, גם ישנים-זה מזוזה דאורייתא'. ובפרט בנר השני של חנוכה המכוון כנגד 'עושה חדשות', וע"י החידושים הללו אפשר לנצח את קליפת מלכות יון.

והנה איתא בילקוט שמעוני (שמות א רמז קסג) 'יששכר נולד בי' באב', ונראה לומר שהקב"ה גלגל את הדבר כך שיששכר יולד דווקא ביום זה שבו נחרב הבית, וזאת בכדי שיששכר בכוח תורתו יוכל להחזיק את בני ישראל בימי גלותם, וכפי שאמרו בברכות (פ.) 'אמר רבי חייא בר אמי משמיה דעולא מיום שחרב בית המקדש אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד'. והתורה עצמה גם היא כולה חידוש, וכדאיתא ברש"י (דנריס כו, טו) 'בכל יום יהיו בעיניך חדשים'.

*Carney
us through
1982*

והזמן המסוגל להגיע להתחדשות בתורה הוא כאמור עתה בימי החנוכה, וביותר ביום השני של חנוכה, שהרי ביום הראשון לא היה חידוש כל כך בהדלקת המנורה, שהרי היה שמן לנר הראשון, ועיקר החידוש נתהווה ביום השני, ומכוח הנר השני מתהווה כוח של חידוש לבני ישראל בכל מושבותם בכל דור ודור, שיוכלו לחדש את עבודת הבורא שלהם מתוך שמחה וטוב לבב, ועל ידי החידוש בעבודת השם נוכל לדחות את כל החידושים היוצאים מבית מדרשו של היצר הרע המתדפקים על בתינו בכל יום תמיד בדמות כל מיני מכשירי טכנולוגיא וכדומה וכיוצא בזה, וכה יתן ה' וכה יוסיף שנזכה שיתקיים בנו ענין ה'עושה חדשות', ונזכה ל'אור חדש' על ציון תאיר' במהרה בימינו אכ"ר.

* = 514 = ח' חנוכה ע"ה הכולל (ד'ט"ו יטוה)
+ 114 = 514 (ע"י ע"ה יטוה)

נר ג' מכוון כנגד 'בעל מלחמות'

'בעל מלחמות' ולנצח במלחמתם כנגד יצרם הרע.

אמנם בכדי לנצח במלחמה צריך להיות קודם כל בבחינת 'בעל מלחמות', דהיינו שהאדם יהא בעלים על המלחמה שהוא יהא זה שיחליט על היציאה למלחמה, ולא שיבואו עליו במלחמה,

היום השלישי של חנוכה מכוון כנגד השבח של 'בעל מלחמות', 'בעל מלחמות' עולה בגימטריא 'שלש' (עס האומיות והכולל), הקב"ה הוא בעל מלחמות כדאיתא במסכת עבודה זרה (ג:) 'מלחמות אני עשיתי, שנאמר (שמות טו, ג) ה' איש מלחמה'. וביום זה יכולים בני ישראל לקבל את הבחינה הזו של